

1297. 1ste Beh. af Forstl. t. Finantsl. f. Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870. 1298

sammen finder overmaade rigtigt og nyttigt; men, naar dette er saaledes, saa seer jeg egentlig ikke, hvilke Udgifter der herefter ville komme til at paalignes samtlige kommunale Havne; maaskee den høitærede Minister vilde give Oplysning herom. — Med Hensyn til Havnevæsenet skal jeg iøvrigt tillade mig at henstille, om der er nogen særlig Grund til at vedligeholde Helsingørs Havn som Statshavn. Det forekommer mig, at det, baade hvad denne Havn angaaer og maaskee tillige Frederikshavns Havn, kunde være passende nu, da begge disse Byer og da navnlig Helsingør synes vel at kunne magte disse Forhold, at overdrage disse Communer deres Havne, ligesom det har fundet Sted med Hensyn til de andre Kjøbstæders Havne. Jeg antager ikke, at Helsingørs eller Frederikshavns Havne betragtes som egentlige Statsactiver, som der lægges særdeles Vægt paa at beholde. I alt Fald er der, selv om Helsingørs Havn af den Grund skulde beholdes, vistnok ikke tabt Noget ved at opgive Frederikshavns Havn som Activ, og det forekommer mig, at det kunde være mere i sin Orden, om disse Byer fik deres Havne selv ligesom de andre. Den sidste Bemærkning er jeg foranlediget til ved at see paa den Sum af 19,200 Rd., som taar skal anvendes til Frederikshavns Havn, og det forekommer mig, at det er et ganske overordentlig kostbart Overflag, som der er gjort over Opbyggelsen ved denne Havn. Det synes mig, at denne Beføstning for Opbyggelse pr. Cubitfavn, 5 1/2 Rd., er større, end vi tidligere have kjendt.

Jeg skal derefter blot tillade mig et Par Bemærkninger til de Poster, der angaa Fængselsvæsenet, under Justitsministerets Budget. Da Finantsloven for to Aar siden var til Forhandling her, blev der anset over, at man dengang savnede Beretning om Fængselsvæsenets Tilstand, og der blev samtidig dermed paatalt og dadlet, at der tilstræbtes en Forandring i det indførte Cellesystem, og at det paatænkte at gaae over til det saakaldte irske Straffesystem, eller til Classificationsystemet. Det var ligeledes ved samme Leilighed,

at Fængselsbestyrelsen blev — som jeg synes — lidt ubillig bedømt. Siden den Tid er der nu kommet en udførlig Beretning fra Bestyrelsen for Fængselsvæsenet om Guldbyrdselsens af Straffen, hvilken indeholder et udførligt Forsvar og tillige henpeger paa Misforstaaelse i de fremsatte Anker, og i de senere Dage have vi modtaget Beretning fra Fængselsbestyrelsen om den hele Virksomhed i Straffeanstalterne og disses Tilstand i det sidste Finantsaar. Det forekommer mig, at det af begge disse Beretninger fremgaaer, at der egentlig ikke har været tænkt paa nogen væsentlig Forandring eller i alt Fald ikke paa en Overgang fra Cellesystemet til et nyt System, men at der ganske vist har været paatænkt at gaae over fra det absolute Cellesystem til det saakaldte relative System, som jo i flere andre Straffeanstalter allerede i flere Aar har eksisteret, og som i disse andre Straffeanstalter har givet et godt Resultat. Naar man gennemløser disse Beretninger, antager jeg, at de fleste ligesom jeg have faaet det Indtryk, at der med al Anerkjendelse af Reformerne i vort tidligere Fængselsvæsen og af, at vi ere komne til Cellesystemet, og den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kred (David) har jo fremfor nogen Anden den store og væsentlige Fortjeneste heraf, dog, saaledes som Erfaringen har vist det, er nogle Mangler, som flæbe ved dette Cellesystem, og at der synes at være Grund til at antage, at den Lidelse, som Straffen skal medføre, bliver for haard og ikke svarer til Hensigten, naar det absolute Cellesystem, den bestandige eensformige Afsondring fortsættes udover et længere Tidsrum, ligesom det ogsaa paa den anden Side synes, at der nu, da Lugthussstraffen kan anvendes i saa kort Tid som to Aar, ogsaa med Hensyn til denne Fængselsstraf er nogle Mangler tilstede, idet det for de Tilbagefaldne og de meget Forhærdede synes at være en altfor ringe Lidelse at komme for en ikke lang Tid i det vante Samliv indenfor Fængslet med andre Fanger. Jeg kunde meget ønske at erfare, om den høitærede Minister ikke paatænker gennem Lovgivningen at